

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 238

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἐξοῦ Σοφοκλέους, ἔσται τῶς ἡν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Σεπτεμβρίου 1883.

Καταφανές εἶνε, ἔτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν μαζῶς μεταβλήθησαν οἱ κοινωνικοὶ ὄροι ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ὅπως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Ὁ Ζαμπατάκης, ὁ τύπος τοῦ προαγομένου γραικύλου, θριαμβεῖται, κατέσχε τὰ ὑπάτα τῆς πολιτικῆς ἀξιώματα, ἐπλάσεν οἰκογενειακὰς παραδόσεις, καὶ ἐξωγράψισεν οἰκόσημον. Ἦδη τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν νεόπλουτον, ἔπως ἐμοῦ ἀντικαταστήσῃ τὴν κατὰ τὰ φαινόμενα πανταχόθεν καταβρέουσαν ἀρχαιοτέραν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἐντεῦθεν μεμφμοιρία καὶ ἐπιθέσεις, αἰτινες ἔν εἶνε ὅπως δίκαιαι, ἔτι δ' ὀλιγώτερον φιλοσοφικαί. Ἄλλ' ἔάν ἀπαθῶς ριψωμεν ἐν ἐταστικῶν βλέμμα ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου φαινομένου, ὑφείλομεν νὰ ἠμολογήσωμεν, ὅτι εἶνε τοῦτο γεγονός σπουδαίας μὲν ἀλλ' ἀγνώστου εἰσέτι σημασίας διὰ τὸν τύπον. Οἱ γνωρίζοντες καλῶς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τῆς γενεᾶς τοῦ ἀγῶνος, δυσκόλως δύναται νὰ συνδυάσωσιν ὅ,τι ἐγνώρισαν ἄλλοτε μετὰ τῶν σημερινῶν φαινομένων. Διότι ἐνθυμούνται κοινωνίαν, ἔχουσαν μὲν τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ὁποίας ἐδοσάλευεν ἡ ἔθνικὴ παράδοσις. Ἦ δόξα τῶν ἐπιφανῶν ἀγωνιστῶν, τὰ γράμματα, πᾶσα ἀφιλοκερδῆς πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσία, αἱ ἐκδουλεύσεις τῶν ιστορικῶν οἰκογενειῶν, κατεῖχον ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐκείνῃ τὴν πρῶτην θέσιν. Ἦτο κοινωνία πιστεύουσα καὶ ἱεραρχική, ἐν ἣ τὰ μεγάλα ἔθνικα δόγματα ἔζων ἐν ταῖς καρδίαις καὶ ἔχι ἐπὶ τῶν χειλέων μόνον, καὶ ἦν ἀπετελεῖτο μὲν ἀφ' ὅ,τι τὸ ἔθνος εἶχε μᾶλλον ἐπιφανῆ καὶ διακεκριμένον, συνεκεντραῦτο δὲ περὶ τινας ἀτομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ὑπεροχὰς, ἀνελοῦσας

τὴν ὑπέροχον καὶ ἀνεγνωρισμένην θέσιν τῶν ἔχι ἐκ τῆς πολυτελείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἱστορίας. Ὁ στωμόλος Ζαμπατάκης δὲν ἐκάθητο τότε ἐνώπιον τῶν ὑψηλῶν προστατῶν του, ἢ ἐάν ἐκαλεῖτο νὰ τύχη τῆς τιμῆς ταύτης ἐκάθητο μάλιστα ἐπὶ τῆς βίσεώς του. Ὁ δὲ εὐπορος Ἕλληνας ἐτιμάτο μὲν κατὰ τὸ μέτρον τῶν πρὸς τὸ γένος ὑπηρεσιῶν του, ἀλλὰ πάντοτε ἱεραρχικῶς. Ὁ Σίνας καὶ ὁ Ριζάρης εἶποντο τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Κοραῆ. Ἀνέγνωτε τὰς ἐντυπώσεις ἐξόχων ξένων συγγραφέων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἵνα ἐκτιμήσῃτε ὁποίαν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν ἔννοιαν εἶχεν ἡ τότε ἀνωτέρα ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἦτο ἡ ἐποχή, καθ' ἣν τὸ ἐν ὑπαίθρῳ στρατιωτικὸν γέσμα τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη πρὸς τὸν Γεώργιον Ὑψηλάντην, ἐν ᾧ παρεκάθησαν πάντες οἱ ἐπιζῶντες ἐνδοξοὶ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος, ἐποίησεν βαθεῖαν αἰσθησιν εἰς τε τοὺς ἡμεδαποὺς καὶ τοὺς ξένους. Πόσον αἱ ἰδέαι μας ἤλλαξαν ἔκτοτε!

Βεβαίως ἐν τῇ σημερινῇ πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ ἡμῶν συστάσει ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγα πρόσωπα σεβαστά. Ἀλήθειαν ὁμως ἐπαναλαμβάνομεν παρὰ πάντων ὁμολογουμένην, ὅτι ἐν τῷ συνόλῳ τῆς σημερινῆς κοινωνίας ἐπικρατοῦσιν αἱ ἰδέαι τοῦ ὀλισμοῦ καὶ τῆς ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιτυχίας ὑπὲρ τὴν εἰσεχθεστέραν ἐνίοτε μορφὴν, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας φαίνονται οἰονεὶ ἐξαφανιζόμεναι αἱ σωτήριοι ἔννοιαι τῆς θρησκείας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς πετρίδος. Ἡ διάλυσις τῆς ἀρχαιοτέρας ἡμῶν κοινωνικῆς ἱεραρχίας, συνεβέβησε μετὰ τῆς διαλύσεως τῆς ἠθικῆς βώμης τοῦ ἔθνους.

Τί ἀρά γε προκινῶνται τοιαῦτα ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ φαινόμενα; Ἡ ἀπάντησις ἐγκρύπτεται ἐν τῇ μυστηριώδει κέλῃ τοῦ μέλλοντος.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ανεχώρησε και ο πρίγκιψ Χασάν, εστις ως εβεβαιώθη ήλ-
θεν εις Ελλάδα προσκληθείς υπό της ημετέρας κυβερνήσεως
ινα περαστή εις τα πρό όλίγω λήξαντα γενικά γυμνάσια των
καθηγητών και δημοδιδασκάλων.

Αλλ' ή παρουσία του εν Αθήναις έχρησ'μους κυρίως εις
τους έργολάβους των θεάτρων, εις ους υπήρξεν ευεργετική και
θαύρα βεβαίως τρυφερά αναμνήσεις, αφού ήτο ή καλλιτέρα
ρε κλάμα, επως προσελκύσας το πλήθος, εκθέτοντες αυτών
αυτοθούλως ως τι περιεργον ζών εις τας όψεις του κοινού
διά των άγγελικών των, εν ή ο άνθρωπος εις κανέν των θεά-
τρων δεν επάτησε.

Εις τα προνόμια του Στέμματος πρέπει να προστεθή από
τουδε και ή ιδιότης, ήν έχει τοῦτο καθ' έκαστον έτος να
εγειρή ένα καυγάν μεταξύ της «Εφημερίδος» και του «Αιώ-
νος», εστις εύρίσκεται εις την ανάγκην να προσφέρη κατ'
έτος εις την άλλην ανά τέσσαρας στίλας.

Και ά προς παρενθετικώς :
Εις ποιον ρυθμόν άνήκουσιν αι στίλαι του «Αιώνος»;
— Εις τον Αίωνα εν ρυθμόν βεβαίως.

Η Εφημερίς λοιπόν διατείνεται ότι ο βασιλεύς ειχεν
δλην την καλήν θέλησιν να κατάρτιση στρατόν αξιόλογον,
άλλ' εδαρύνθη ενεκα της ανηδίας και της αντιπράξεως μάλι-
στα των πολιτευομένων, αναφέρει εε ως παράδειγμα το κατὰ
το 1867 εις θέσιν Μονομάτι ιδρυθέν στρατόπεδον. Ο Αιών
πάλιν δικαίνεται ότι ο βασιλεύς δεν ειχε δικαίωμα να βαρυν-
θη, ότι μάλιστα το έθνος εδαρύνθη. Αν απέτυχεν ή εις το Μο-
νομάτι απόπειρα ο βασιλεύς δεν έπρεπε ν' αποθαρρυνθη διότι
κατὰ την προμίαν : «Το καλό το παλλικάρι ξεύρει κι' άλλο
Μονομάτι».

Τίς λοιπόν εδαρύνθη προηγουμένως, το έθνος ή ο βασιλεύς;
Ο Ασμοδαίος εξετάζων επισταμένως το δίλημμα φρονει
ότι εδαρύνθησαν οι άναγνώσται των εφημερίδων, αφού ο τύπος
επιμένει να καταγίνεται εις τοιαύτας άνωφελεις συζητήσεις.

Η κυβέρνησις την επάθεν εις την Μεγαρίδα, όπου χάρσι
εις ένα των προσφιλών βουλευτών της ήθέλησε να φαρύσση
με γαρίδα.

Ο εκλεχθείς βουλευτής Μεγαρίδος κ. Φιλάρετος, (εστις
πρέπει ν' αποκληθή Φιλάρετος Β'), ως και αυτό το ένομά του
σημαίνει, δεν εινε φίλος της κυβερνήσεως. Εις δε τα Τρίκαλα
εξελέχθη βουλευτής ο κ. Τακτιζής, απέτυχε δε ο κ. Τζουρ-

νακτιζής και (αν μείνη εδώ) θα θέσση άρνούτως κάλπην αυτών
και ο κ. Λεπλεπιτζής.

Προχθές δι' όλης της ημέρας έζητείτο κάρρον δυνάμενον
να κουβαλήση τα χαρτοφυλάκια του κ. Τρικούπη εις την νέαν
επί της δόδου Ακαδημίας οικίαν του και δεν εύρίσκετο.

Δυνάμεθα ήδη να πληροφορήσωμεν τον Αίωνα ποῦ εύρί-
σκεται μέγα μέρος του εν Αθήναις στρατού, ον υπελόγησεν
ή Ώρα τόσον ακριβώς. Η Ήθριου παρέσχε σαφή τεκμή-
ρια ότι προσεποιούντο εκουσίαν μωπ'ίαν οι κακόδοιοι, οτι-
νες ισχυρίζοντο ότι δεν έδλεπον εν Αθήναις στρατόν.

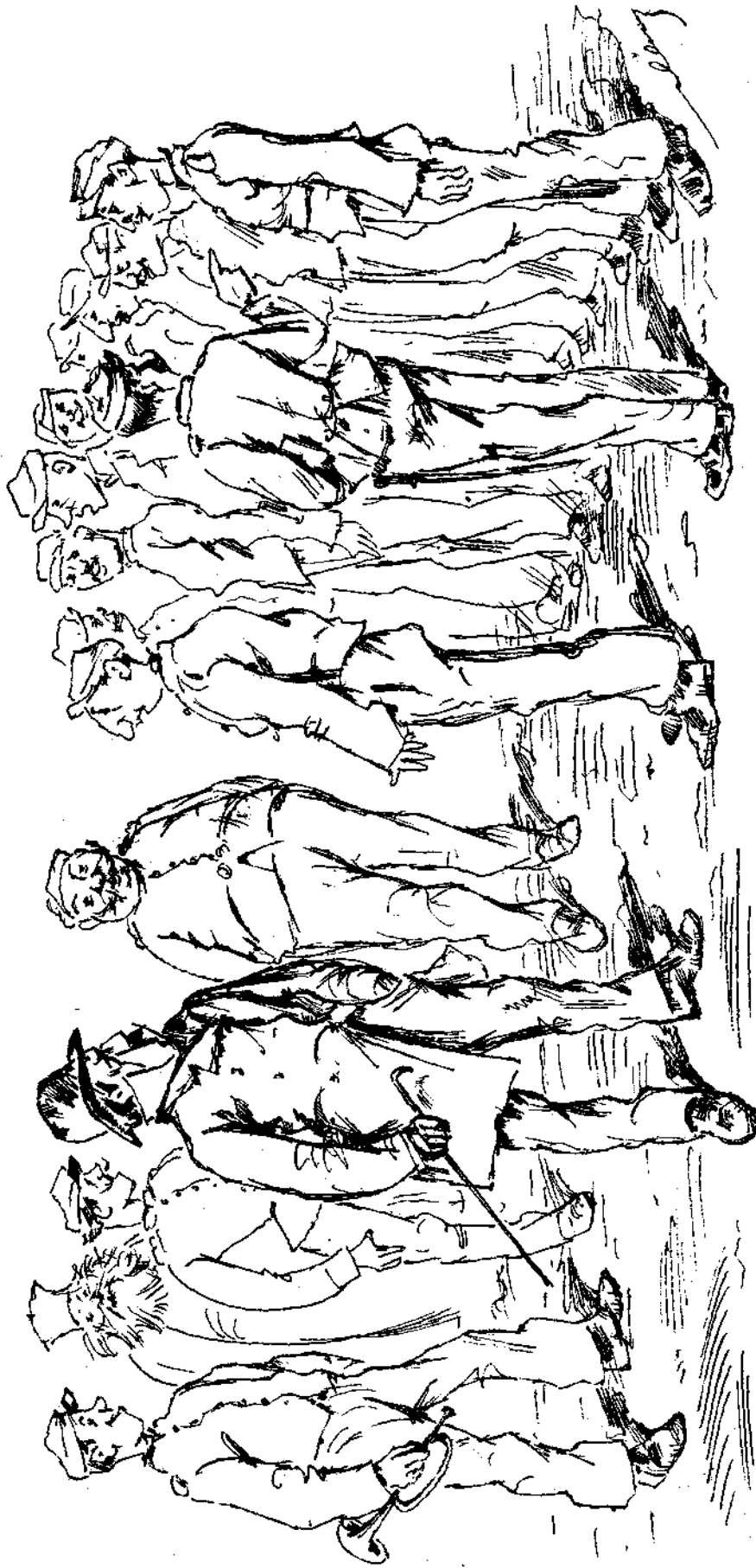
Κατὰ την ανωτέρω ήμέραν εξετελέσθησαν ανά τας όδοις
της πρωτευούσης επίσημοι στρατιωτικοί περίπατοι.
Με την διαφοράν ότι αντί σήκων εκστρατείς έφερον σκεῦη
και επιπλα προωρισμένα δια τας ειρηνικάς χρείας του μαγε-
ρείου, εδάδιζον δε παραπλεύρως κάρρων και Μανικιών, με'
ών ευαγγελικώς εμερίζοντο τα δέξη.

Ίδιως δύο εφείλκυσαν την προσοχήν μας αγωνιώντας εν
κεντρική δόξη να μεταφέρωσιν κολοσσάκιον καζάνι, επε-
ρους έμουτζούρνε χειράς τε και πρόσωπον με μουντζούραν
ήτις θα έστανε πολύ καλλίτερα εις τα πρόσωπα των άρχηγών
των άλλων εκυπτεν υπό πυραμίδα καρεγλών ιδρυμένη επί
των όμων του και νη Δία ώφθη και τις αέρων εν δόξη εν των
άναγκαιοτέρων αλλά και το δυσωνυμότερον οικιακόν σκεῦος.

Κατὰ τέλλα ή 1 Σεπτεμβρίου, ή τόσον περίεργος και τόσον
θορυβώδης τελετή της αθηναϊκής ζωής, δηλθεν ως συνήθως.
Και τοι επί των προσώπων του μεγίστου μέρους των μετα-
κούντων διεκρίνετο εξαρετική στενοχωρία και μετάνοια ένιστε,
διότι απέφασσαν να μετακίωσι δια την τερατώδη αύξη-
σιν του ένοικίου των επιπτον από της Σκόλλης εις την Χάρυ-
θδιν. Και πολλοί εσκέπτοντο να μη υπακούσασιν εις τας πα-
ραλόγους αξιώσεις των ιδιοκτητών, πεντακόσιοι κατὰ
την «Εφημερίδα». Εύτυχώς τα πράγματα ετελείωσαν ειρη-
νικώς και άνευ της παρεμβάσεως ρεβόλβερ, μαγκουρών, άτυ-
νομικών κλητήρων και αποφάσεων περι εξώσεων.

Εκ της «Ώρας» :
«Προχθές ήρίστευσαν εν τη άγγλική ναυαρχία ο
πρωθυπουργός, ο ύπουργός των ναυτικών και ο πρεσβευτής
της Αγγλίας.» Υποθέτομεν ότι θα πρόκειται περι φηγη-
των

Εξεδόθη υπό του κ. Γ. Μ. Ζαδέ ο α'. αριθμός της προ-
γεθείσης εφημερίδος ο Α γ ώ ν. Είνε δε αρκετά περίεργη
κοινωνική μάλλον, εκδομένη εις της εβδομάδος. Προσε-
ίδιως εις την δραματικήν επιφυλλίδα της το Καυτήρι
κωμωδία των συγχρόνων ήθων, και πάλιν ίδιως εις τα
ματα των προσώπων αυτης.

Επιθεώρησις τράγματος.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Μετὰ συγκινήσεως παρακολουθοῦμεν τὴν πορείαν τοῦ στρατηγού Σούτσου ἐπιθεωροῦντος τὸν στρατὸν τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίας, προχθὲς ἐπεθεώρησεν ἐν Κραδασαρά δύο εὐζώνους παρατεταγμένους ἐξωθεν τῆς πόλεως, εὐχαριστηθεὶς τὰ μέγιστα ἐκ τοῦ παραστήματος καὶ τῆς ἐκγυμνάσεως αὐτῶν. Ἐκείθεν κατήλθεν εἰς Ἀγρίνιον, ἔπου ἐπεθεώρησεν τὰ 3)4 στρατιώτου — διότι τὸ ἕτερον τῶν κάτω ἄκρων αὐτοῦ ἔλειπε — φρουροῦντος τὸ ἐκεῖ ταμεῖον ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις φθὰς εἰς Μεσολόγγιον ἐπεθεώρησε δύο ὑπαξιωματικούς . . . ἐν ἀδείᾳ, καὶ οὕτω θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξείδιόν του καθ' ὅλας τὰς πόλεις, ἐν αἷς ὡς ἐν ταῖς ἀνωτέρω ὑπάρχει συγκεντρωμένος στρατός, καὶ ἐπανερχόμενος θέλει ὑποβάλει τὴν δέουσαν ἐκθεσιν τῆς ἀποστολῆς του τῷ κ. ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἡμῖν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου» φαντασμαγορίας περὶ στρατοῦ.

* *

Τὰ οὐρητήρια, αἱ ὑπόνομοι, αἱ βορβορώδεις τάφροι, τὰ σφαγεία καὶ τὰ ἄλλα παραπλήσια εὐωδέστατα τῆς πόλεως μέρη ἀνέδιδον χθὲς τὰς μυθυστικωτάτας τῶν εὐωδιῶν των. Ἐρωτήσαντες ἐμάθομεν ὅτι τοῦτο ἐγένετο πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιτροπέφαντος μυροβόλου ἐκ Ζακύνθου ἀνωτάτου αὐτῶν ἐπιμελητοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδου.

* *

Μανθάνομεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ παρκοτῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια ἐν Βερολίνῳ. Πρὸς τοῦτο παρήγγειλεν ἤδη εἰς τὸν ἐξοχώτατον Λαμπίτην νέαν καινουργῆ καὶ φανταστικὴν στολήν:

Πιλίκιον πυροσθεστικὸν
ἀμπέχονον ἵππικοῦ
σκελέας τῶν εὐζώνων, ἔγουν βλαχόκαλτσαις
ζώνη ὑδραϊκῆ
ἀρβύλας à la Godillot
ξίφος à la Scouloudès
περνιστήρας à la Don Quichotte.

Ἡ πρόνοια τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸ ἐμποῖσιν ἐντύπωσιν τοῖς γερμανοῖς καὶ λοιποῖς εὐρωπαίοις στρατάρχαις καὶ στρατηγοῖς. Διὰ τοῦτο ἡ ἐκλογή τῆς στολῆς ἐγένετο ἐξ ἑλῶν τῶν ἀναμορφωθέντων σωμάτων τοῦ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ. Συγχαίρομεν τῷ πρωθυπουργῷ ἐπὶ τῷ εὐφαντάστῳ σχεδίῳ καὶ εὐχόμεθα καλὴν ἐντύπωσιν.

* *

Πρὸς ἄρσιν τῶν παραπόνων τῶν μὴ διορισθεισῶν διδασκαλισσῶν ἀπεφασίσθη νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπερχομένου ἔτους κοινὸν πεντακασίῳν χιλιάδων δραχμῶν πρὸς προικοδότησιν διδασκαλισσῶν ἀνευ θέσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ὁ Σεπτέμβριος ἤρχισε μὲ τῆς δροσῆς του· τὸ θέρος παῖς τὸ παρατεταμένον αὐτοῦ ψυχροράγημα μὲ ταῖς τελευταίας ζέσταις τοῦ Αὐγούστου καὶ αἱ ὑσταταὶ φλογεραὶ στιγμαὶ τοῦ — τὰ ἀγουσιάτικα κυνικά καύματα — πνίγονται ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ ἀρχομένου φθινοπώρου. Καὶ μαζί μὲ αὐτὰς σβέννυνται καὶ τὰ φῶτα τῶν θερινῶν διασκεδάσεων ἀνὰ μᾶς, ἔπος οἱ ἀκροτελεύτιοι φθόγγοι μουσικῆς συμφωνίας.

* *

Ἄλλ' ὡς νὰ ἐπεθύμουν νὰ μᾶς καταστήσουν προσφιλεστέραν τὴν ἀνάμνησιν των ἐν μέσῳ τῆς ἀρχομένης μονοτονίας τῶν χειμερινῶν ἐσπερίδων καὶ ὡς νὰ θέλουν νὰ τὰς προπέμφωμεν μ' ἐλαφρὰν καρδίαν, ἀγωνίζονται ἀποχαιρετῶσαι ἡμᾶς νὰ ἀποδιώξουν τῶν ὠτων ἡμῶν πᾶσαν ὀχληρὰν ἐντύπωσιν.

* *

Οὕτω τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς μὲν τὰ Ὀλύμπια ἐκάλεσεν ἡμᾶς φαῖδρον μελοδραμάτιον Αἰμαθήτρια: τοῦ Σορρέντου, χθὲς δὲ τὸ ἐσπέρας ὁ Δεζώρζιο κατεκίλησε κόσμον μὲ τὴν εὐεργετικὴν του εἰς δὲ τὸ Φάληρον ἀπὸ τοῦς πτωχοῦς Ἀρμενίου, οἵτινες τόσον φιλοτίμως εἰργάσθησαν, ἔδοσε κ' ἐπῆρε ὁ Ἀρίφ μὲ τὸ ἐν τῇ α'. πράξει τρελλὸ μεθύσι τῆς σφριγηλῆς Σιρανοῦς καὶ τὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ μεθυστικώτατον χορὸν του. Εἰς δὲ τὸν Παράδεισον διακόπτον τὴν μακαριότητα τῶν ἐνθρονισμένων ἐν αὐτῷ, δικαιώματι πτωχῶν τῷ πνεύματι, μυθιστορικῶν συνορθουμάτων, ἐδόθη τὸ Μῖσος τοῦ Σαρδοῦ, ἐφ' οὗ κῆμα θὰ ἦτο νὰ μὴ προκληθῇ μείζων προσοχὴ ὡς ἔργου φιλολογικῆς ἀξίας. Καίτοι ἀφοῦ ἀποκαλυφθῶμεν ταπεινῶς πρὸ τῆς δραματικῆς εὐφυΐας τοῦ κ. Σαρδοῦ, τολμῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι θὰ ἐπροτιμῶμεν νὰ μὴ τὸ ἐβλέπομεν, διότι πάντως καλλιτέραν ἰδέαν θὰ εἶχομεν περὶ αὐτοῦ.

* *

Χωρὶς νὰ ρηθῇ τις ὅτι ἔχει σιγηλὰς δραματικωτάτας κ' ἐπιδεξίαν πλοκίῃ, δὲν δύναται ἄρα νὰ μὴ ἐμολογήσῃ ὅτι ἡ ἐν τῇ 4ῃ πράξει μακρὰ δημηγορία τοῦ Ὅρσου καὶ αἱ φωναὶ τῶν Σιενναίων ἀκροατῶν ἐν πλήρει μεσαιῶνι, hear, hear, ἀκούσατε, ἀκούσατε, ὡς συγχρόνων μελῶν τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, ἢ τὰ ζήτω τοῦ Ὅρσου ὡς ἐν ἐλληνικαῖς ἐκλογαῖς, ἢ ἐπίσης τὸ γελοῖον σχεδόν, ὡς ἐκ τῆς ἐξωθήσεως εἰς τὸ ὑπεράγαν μελοδραματικόν, τοῦ τέλους, εἶνε κωμικοὶ μαργαρίτι, οἵτινες ἠδύναντο νὰ παράσχωσιν, ἂν τὸ ἔργον ἦτο πρωτότυπον ἐλληνικόν, ὕλην διὰ δέκα «Ἀσμοδαίου».

* *

Ἡ ὑπέκρσις ἦτο ὅσον ἠδύνατό τις νὰ περιμένη καλὴ ἰδίως οἱ βρυχηθμοὶ τῆς παιδαγωγοῦ Οὐμβέρτης ἠκούοντο μέχρι τοῦ περιβολιοῦ, ἔπου ἐξύπνησαν τὴν κοιμισμένην λέαιναν, καὶ μέχρι τῆς Μασσαλίας, ἔπου ἤρχισαν νὰ βρυχῶνται οἱ λέοντες τοῦ Μπουὺν ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν Ἀθηνῶν.